

LA BENAURANÇA DEL VETLLAR

per GRISELDA COS I BOADA, osb

En ple camí cap a Jerusalem, i enmig d'una gentada que s'aglomerava al voltant de Jesús, l'evangelista Lluc narra una part molt important de la seva predicació als deixebles.

En el fragment d'avui hem escoltat que Jesús convida a viure en actitud de vetlla, i fa d'aquesta actitud una benaurança important dient: «Feliços els criats que l'amo trobarà vetllant al moment de la seva arribada». I la repeteix dues vegades més, afirmant que, si l'amo —quan arribi— ens troba vetllant se cenyirà, ens farà seure a taula i ell mateix passarà a servir-nos d'un a un. Amb quin goig deuria dir Jesús que ell mateix es faria el nostre servidor!

Vetllar, en la Bíblia, té predominantment un sentit d'expectació sagrada, que en el salm 129 el salmista ho diu així: «Israel espera el Senyor... més que els sentinelles el matí». Vetllar vol dir estar despert quan tothom dorm. El Senyor tornarà. Ho afirmem en el nostre Credo. Sabem que Déu irromprà en la història sense que nosaltres en coneguem el moment. I ens farà seure a la seva taula, i ens servirà.

Nosaltres esperem i vetllem recolzats en la benaurança de Jesús. La benaurança de vetllar és ja, certament, un tast anticipat del Regne. Foscor i prova són sovint al cor mateix de l'esperança, però també obertura i horitzó de vida que comporten capacitat de salutar de lluny.

El nostre moment, present i mundial, amb els seus dolorosíssims i amargs esdeveniments, ens ha de possessionar. L'actitud essencial de la vetlla, i que Jesús la descriu amb el bell imperatiu «estigueu a punt, amb el cos cenyit i els llums encesos» ha d'expressar el profund anhel d'estar a punt per poder obrir la porta al nostre Amo tan bon punt truqui. Sí, nosaltres, vetllem i esperem, enmig del dolor «l'acompliment de la manifestació de Jesucrist», tal com ho resem després de l'oració del parenostre.

A nosaltres ens cal vetllar tot esperant aquest compliment diví i inefable. Recordem que el fragment de l'evangeli que avui hem escoltat acaba posant també en boca de Jesús aquestes exigents paraules: «Tothom exigeix molt d'aquells a qui ha donat molt».